

Αποψη: Η σωστή λογιστική για το ελληνικό δημόσιο χρέος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ 10.04.2016

Εκείνοι που εργάζονται για την ανοικοδόμηση της Ελλάδας θα σας πουν, βάσει επαγγελματικής εμπειρίας δεκαετιών ως προς την αξιολόγηση του δημόσιου χρέους βάσει των διεθνών λογιστικών κανόνων, πως τα προκαταρκτικά στοιχεία προσδιορίζουν το ισοζύγιο του καθαρού χρέους της χώρας στα 68 δισ. ευρώ και όχι στα 300 δισ. ευρώ και πλέον που επαναλαμβάνεται από αυτούς που προκαλούν ζημιά στην οικονομία.

Με μια υπεραπλούστευση των δεδομένων, οικονομολόγοι εξηγούν ότι το ισοζύγιο καθαρού χρέους της Ελλάδας στα 68 δισ. ευρώ είναι η τρέχουσα αξία του χρέους μείον τα χρηματοπιστωτικά περιουσιακά στοιχεία του Δημοσίου. Τα 300 δισ. ευρώ εκπροσωπούν τη μελλοντική ονομαστική αξία που επιβάλλεται διά του νόμου, αλλά δεν συνάδει με τους διεθνείς λογιστικούς κανόνες που αντικατοπτρίζουν την οικονομική πραγματικότητα.

Επιπροσθέτως, το ετήσιο κόστος εξυπηρέτησης του ελληνικού χρέους σε καθαρούς τόκους και καταβολές κεφαλαίων, όταν υπολογιστεί σωστά, ανέρχεται στο 5% του ΑΕΠ και όχι στο 19% των ακαθάριστων χρηματοδοτικών αναγκών όπου περιλαμβάνονται και άλλες ετήσιες ροές. Σε ό,τι αφορά τις δεκαετίες που θα ακολουθήσουν, επιτρέψτε μου να είμαι ξεκάθαρος. Η Ελλάδα μπορεί να διατηρήσει στο μέλλον το κόστος εξυπηρέτησης του χρέους της σε ανταγωνιστικά επίπεδα με μια καλή χρηματοπιστωτική διαχείριση από την κυβέρνηση.

Τα γεγονότα αυτά έχουν καταγραφεί λεπτομερώς σε επαγγελματικές εκδόσεις, συμπεριλαμβανομένων της μελέτης του καθηγητού Τζορτζ Σεραφείμ στο Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ κι ενός κοινού άρθρου που συνέταξε με τον καθηγητή Γιώργο Πελαγίδη του Πανεπιστημίου Πειραιώς.

Αυτοί οι κανόνες για τον υπολογισμό του χρέους και την ελάφρυνση του χρέους είναι οι ίδιοι που χρησιμοποιούνται σε ισοζύγια για τον προσδιορισμό διεθνών δεικτών για τη διαφάνεια. Παραδείγματα υπάρχουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στο Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF), στον ΟΟΣΑ, στην Παγκόσμια Τράπεζα, στον ΟΗΕ, στη Βρετανία, στις ΗΠΑ, στον Καναδά, στη Νέα Ζηλανδία, στην Αυστραλία, στο Ισραήλ και κυριολεκτικά κάθε ισχυρή πολυεθνική στον κόσμο. Ακόμη και το ισοζύγιο της Γαλλίας δημιουργείται με βάση τους λογιστικούς κανόνες των επιχειρήσεων όπως απαιτείται από το σύνταγμα της χώρας. Πράγματι, η σωστή λογιστική για το χρέος είναι μείζονος σημασίας και αυτός είναι ο λόγος που λογιστικοί κανόνες νομικών προσώπων υιοθετήθηκαν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Είναι πολύ σημαντικό για πολλαπλούς λόγους να γνωρίζει κανείς τα σωστά δεδομένα για το χρέος και το ετήσιο κόστος εξυπηρέτησής του. Κατ' αρχάς, τα δεδομένα για τα βάρη της Ελλάδας είναι πολύ καλύτερα από την Ιρλανδία, την Ισπανία και την Ιταλία που τα ομολογούν είναι επενδυτικής βαθμολογίας.

Εάν εκείνοι που έχουν αναλάβει την ανοικοδόμηση της Ελλάδας ενημερώσουν με επιτυχία τα ενδιαφερόμενα μέρη, τότε θα υπάρξει σημαντική υποχώρηση του κόστους δανεισμού για την κυβέρνηση και την υπόλοιπη χώρα. Η πτώση του κόστους δανεισμού θα τονώσει την οικονομία, αυξάνοντας τις τιμές στην αγορά ακινήτων και σε άλλους τομείς της οικονομικής ζωής της χώρας, ενισχύοντας τις αξίες των ενέχυρων, μειώνοντας τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια, τονώνοντας τα έσοδα της κυβέρνησης χωρίς να υπάρξει αύξηση της φορολογίας, αυξάνοντας τις θέσεις εργασίας στον δημόσιο τομέα και περιορίζοντας τις περιττές περικοπές συντάξεων.

Το να στηρίζεται κανείς σε μια μελλοντική ονομαστική αξία και όχι στην τρέχουσα (δηλαδή το ισοζύγιο του καθαρού χρέους), επιδιώκοντας ένα νέο «κούρεμα», είναι επιζήμιο για τη χρηματοπιστωτική φήμη της χώρας. Αυτή η συμπεριφορά, που πηγάζει από άγνοια ή πολιτική σκοπιμότητα, είναι αυτοκαταστροφική και συνεχίζει να προκαλεί ζημιά στη χώρα.

Το κόστος 12μηνου δανεισμού για το ελληνικό κράτος κυμαίνεται στο 10% συγκριτικά με την Πορτογαλία –η οποία παρουσιάζει μια διχασμένη εικόνα στην επενδυτική βαθμολογία της– που βρίσκεται στις 25 μονάδες βάσεις. Αυτή η διαφορά μπορεί να διορθωθεί με τη σωστή πληροφόρηση των ενδιαφερομένων μερών στο πλαίσιο της ανοικοδόμησης του ελληνικού προφίλ.

Αυτοί που ζημιώνουν την Ελλάδα χρησιμοποιούν στοιχεία για το χρέος που δεν ανταποκρίνονται στην οικονομική πραγματικότητα, για να υποστηρίξουν αντιπαραγωγικές πολιτικές. Παρά τους ισχυρισμούς για το αντίθετο, οι προβλέψεις για το χρέος βασίζονται σε μια ανούσια εκδοχή του χρέους με βάση τη μελλοντική ονομαστική αξία και όχι στο ισοζύγιο του καθαρού χρέους ούτως ώστε να ασκούνται ασφυκτικές πιέσεις στο πρωτογενές ισοζύγιο. Επίσης θα πρέπει να προσδιορίζονται οι ακαθάριστες χρηματοδοτικές ανάγκες παρά το ετήσιο κόστος εξυπηρέτησης του χρέους. Ένας λόγος που έχει προκληθεί αυτή η ζημιά είναι ότι τα ελληνικά υπουργεία, παρά τις υποσχέσεις ολόκληρων ετών, δεν έχουν παρουσιάσει ένα ισοζύγιο που να βασίζεται στους κανόνες χρηματοπιστωτικής διαφάνειας μιας κυβέρνησης του δυτικού κόσμου. Ο ισχυρισμός ότι οι οικονομολόγοι δεν χρησιμοποιούν τα σωστά εργαλεία διότι η Ελλάδα δεν στηρίζεται στο κατάλληλο ισοζύγιο για το καθαρό χρέος της είναι, επίσης, ένα από τα πιο λανθασμένα σχόλια που έχω ακούσει ποτέ μου.

* Ο κ. Πολ Καζαριάν είναι επικεφαλής της Japonica Partners.

[<http://www.kathimerini.gr/856116/article/oikonomia/ellhnikh-oikonomia/apoyh-h-swsth-logistikh-gia-to-ellhniko-dhmosio-xreos>]